

SYNOVSKÝ DOPIS

Potůček prameni svému, pni ratolest zvěstuje toto:
 pozdrav ti, matičko drahá, posílá vděčný tvůj syn.
 Nemá-li matka soucit a na pomoc nespěje synu,
 musí počítat se vším: ze syna může být lump.
 Na školy pařížské kdysi mě poslala něžná tvá péče,
 abych tu nadání množil, sklizeje pile své plod.
 Já však nesmírně strádám. Mám bídu a peníze nikde,
 neboť můj vyzábíl míšek vydal již poslední groš.
 Skrtí mě růženec dluhů, já zastavil vše, co se dalo,
 nemám už ani oděv, peníze, knihy jsou pryč.
 Nuzota nutí mne žebrat, takže jsem pomalu nucen
 na hřebík pověsit vědu. Nutí mne k tomu i hlad.
 Topím se v nesmírných dluzích a věřitel chodí,
 mám platit úrok a přátelé všichni jsou fuč.
 Jsem už z té bídy i mravný a přestal jsem chodit i k ženským,
 dávno už odvykly také ruce mé vrhcáby hrát.
 Místrí mi po dlaních slídí a kolejně zaplatit chtějí,
 co ale proboha počít, když nikdo už nepůjčí nic?
 Jak nelze spočít co na nebi hvězd a na poušti písku,
 stejně tak těžko bych mohl spočítat strasti své já.
 Snaž se mi tedy být matkou, sic ztratí to slovo svůj význam,
 když právo nedá mu k tomu matefský skutek a čin.

RADA ZKUŠENĚHO ŽÁKA

Milí žáci, učte se,
 zdálky vyhýbati
 hausuým šenkům, chcete-li
 jiné pořádati.
 Nemůže se vám pak stát,
 že vás sedlák zmlátí.

Když je sedlák ožralý,
 když je v hrozné míře,
 neváží si studentů,
 dá se do rytíře.

Věru marně neradím
 nechat stranou svody:
 se sedláky nechodte
 nikdy do hospody!

 Běda,
 ať mlád' jsi či děda,
 když podlehneš lásce.

Spadneš-li do ženské pasti,
 nastanou strasti -
 ne slasti.

Ach!
 Co je?
 Bud' má!
 Kdo?
 Ty!
 Já?
 Ty!
 Ale!

A máš ji rád tále.

VINNÉ ROZJÍMÁNÍ

NAPITÍ < ÚPLNĚ > PR < VĚ > PR < OSTĚ NEV > INĚ < TI POVY > PR < ÁVÍ > O VÍNĚ
 TE < VE DRUHÉ > PR < AVÉ JED > TI POVÍ < AVDU >

LOTROVSKÝ OTČENÁŠ

Ríkám OTČENÁŠ,
aby satanáš
a s ním ďábld na tisíce
chtělo skláti
ti v peklo, kdo polepšili
se. Tam dole
ať ku svému žalu
trčí věčně v kalu.

Ty,
JENŽ JSI
náš Hospodin,
nechtěj je zbavit všech vín
a těm, kteří se polepšili,
můžeš nedávat a nadávat lepší.

Ty jsi
NA NEBESÍCH,
nejvyšší
lotrovstva kněžstva potrestej
a pro ty, kteří se obrátili
vantili,
ať není jedna chvíle dobrá.

POSVĚT SE
noha toho
v nadidla pro svinčík a bláto.
Těm druhým nechť je ale dáno
hanebné soužení od Boha.

JMÉNO TVÉ,
Kriste,
zneužívají pro jisté
jednání nečistě.

PŘIJÍ
proto na ně muka,
ať se jim zláme noha i ruka.

Ať v KRÁLOVSTVÍ TVÉ se
s Michaelem nikdo z nich neprokdáá,
ať nepatří na Jákoaba nebo na lzáka.

BUĎ
jejich umírání těžké
- a při něm ať je též
neustálý žal,
puch, plameny a kal.
Ať je, Kriste,
VŮLE TVÁ,
že tihle lidi puchovní
nesmějí přijít mezi duchovní.

My pak,
ať jako od toho, co bučí, trká, kousá,
se lišíme od těch vousatých
- a třebaš nenosíme bradu,
dopřej nám rokú dlouhou řadu.

JAKO V NEBI
ať se neží
je jim, ale ať
TAK
leží

NA ZEMI,
jak hovi
si nahý člověk v křoví.
Ať nežerou
CHLEB

NÁŠ
ale otruby,
ať mají ty své huby
jeden druhému v řiti.
Takové ať mají
VEZDEJŠÍ
živobytí.

DEJ
hodným těžké umírání,
NÁM
pak jen samé radování.
Ty,
kteří se polepšili až
DNES,
synu Marie,
ze dveří nes
a
OD
ráje
PUŠT
je dále
ko od radosti stálé.
Aby poznali také nějaký žert,
ať tam s nimi hodinky zpívá čert.

Dej
NÁM
je na pospas,
ať za
NÁŠE VINY
můžeme se popásti
v pasti na nich.
Že bude pomsta jako med,
vědi.

JAKOŽ I
přejem si, že medvědi
je musí pořádně stisknouti
mezi pracky, pokud
MY
neřekneme
ODPOUŠTÍME -
když tak řvou -
tém
VINÍ-
KŮM.
A k NÁŠIM vynikajícím
činům ať náleží
dělání zmatek dále.

Bože,
ať z nás ale
NE-
udělají lidi tobě vzdálené.
Je
UVEĎ

a
NÁŠ
pusť zpátky
odtud,
kde končí život vratký
strhni je
V POKUŠENÍ
kleté,
které jim hlavu řádně
a vždy vesele nás bav
A
nemoci všech
ZBAV
NÁŠ
nikoli někoho nedobré
Je zažen do
VŠEHO ZLÉHO.

Kriste,
nechtěj jak kámen
je jejich trest
A MENŠITI
ho nechtěj.
Zmámen
ať jde každý v plamen.

(40)

EX LITOMERIC SOCII COMPOSUERUNT AD PLEBANOS

Nos expertes fere labe
bydlíme u samé Labe,
mundamur inedia.
Noveritis, cristicole,
5 žeť jest nedostatek v škole
et quam multa tedia.

Et Fortuna ipsa prava
nemajíc žádného práva
affligit crudeliter.
10 Conquerimur cristopoli,
žeť nemáme nic na poli,
promentes humiliter.

15 Accusantes Cristo duci,
jižť na nás nedbá žádúci
nec est, qui eripiat.
Sors inconstans velud rota,
cheeť vždy, ať by naše rota
penitus deficiat.

O Fortuna ferax, cassa
20 neochotně nás okasá
hoc in carnisprivio.

Ex hac pena tam atroci
každý se z nás jedva točí,
deficimus penitus.
25 Jesu, per hoc culpas dele,
ať nejsme v tej psotě děle,
respice nos celitus.

VR
my jsme téměř
bez poskvrny

očisťujem se
postem
včzte,
Krista ctitelé
a jak mnoho
ošklivosti

ba i osud
neřlechtný
krutě na nás
dopadá
stěžujem si
křesťanstvu
řikáme to
v pokoře

stěžujem si
Kristu králi
není nikdo,
kdo by nás
zachránil
osud je nestálý
jako kolo
úplně zahynula

ach, osud krutý,
neužitečný
okasá = vystrojí
v tomto
postrním čase

po tomto
tak krutém
utrpení
jedva = sotva
už úplně
umdléváme
Kriste, proto
zahleď naše viny
pohlédni na nás
z nebe

eráplí pre et itwota fterho/ševá
šimt yá caté e woli eohr/bydo pag,
míla Saurená 3ohymáí pro ebe w
frohé.

¶ Znaví gíř třilofe mau/a eme
řálaw/e woli eohr/ přidn neohť přje
ko nemú/ přiči mi cat yáto yá eohé.

Teht yá mýngm w et 2ářka af
bo Šmrti řerwaci/ne 3gináčim co
ey máře řám ehlidaci. X°. Pra eř
řem se odwářila/ 2 řěřřed řěř y ca
řé řwé° hrdla/ řwé me buděře mare
wú wídeci/ neř bydo yá eo míla wřig
máymle gřřig gínáčřimáći.

L.

M 2 třilofe e řemu mne přiwes
ble/dowhle řajdá/mřli řábe
né nemú přářdná. 2ydo e 2obř
byř/ řdyř ebe tu nemú/ w řarmanca
mú po eohé gřřem má třilú wěřřenú.

¶ 9

M 2em gřřem et poča
mle gřřig třilowaci
mú wřřu řřm se d
placowaci. 2ányš eřře
má máymle gřřig dopuřřila
wřř- řeráře se oco počnř
X°. 2a mau wřřu/ anř nř
řřm se w řem polkowaci/
řalowaci/ ey 2anú 2ótnu
řáč mne wcom licowaci.

¶ Šalowaná 2 róle
et wěřm třřřřehó/ řenřř
cat gřře ořlamala Ořde ř
řerářřby nemřla ořlamat
běho/ porowabř byl. 2a
řamé°. X°. 2byř mne ya
moc wřala/nemobř řem ř
ci/ mřřř gřřem gřř řlawřřer
2ótnuš/ prořřm řáč mne
licowaci.